

РЕШЕНИЕ

№ 39104

гр. София, 24.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в
публично заседание на 12.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **5701**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК), вр с чл.16, ал.3 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Л. В./ L. V., [дата на раждане] , гражданин на Република У., живущ в
Република И., ЛНЧ [ЕГН], срещу отказ за влизане в страната от 05.05.2025г., издаден от Я. Ч. -
контролиращ служител на ГКПП Аерогара С., Гранично полицейско управление С. към
Регионална дирекция „Гранична полиция“ - Аерогари към Главна дирекция „Гранична полиция“ -
МВР.

В жалбата се твърди, че обжалваният отказ е незаконосъобразен, - необоснован, издаден при
съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Конкретно е посочено, че
към момента на влизане на територията на Република България жалбоподателят е притежавал
необходимите документи за свободното му придвижване в Европейския съюз. Ангажира писмени
доказателства. Моли съда да отмени отказа. Не претендира разноски.

Ответникът, контролиращ служител мл. инспектор Я. Ч., старши полицаи в 03 група на ГКПП
Аерогара от Гранично полицейско управление С. към Регионална дирекция „Гранична полиция“ -
Аерогари при Главна дирекция „Гранична полиция“ – МВР, представя административната
преписка. Оспорва жалбата. В писмени бележки излага подробни доводи за законосъобразност на
обжалвания отказ. Моли обжалването да бъде отхвърлено.

Административен съд София-град, като прецени доказателствата по делото, приема за установено
от фактическа страна следното:

С оспорения отказ за влизане в страната № 238 от 05.05.2025г., издаден от Я. Ч. - контролиращ
служител на ГКПП Аерогара С., на Л. В., [дата на раждане] , гражданин на Република У., е

отказано влизане в страната при пристигането му на ГКПП Аерогара С. с полет от И. /Е.. Отказът е съставен на бланка, като са попълнени правното му основание – чл. 10, ал.1, т.17 ЗЧРБ и фактическо такова: “Не разполага с необходимите документи за удостоверяване на причината и условията на пребиваване. Поради възникналите несъответствия и съмнения относно декларираната цел на посещението му.”

Според докладна записка рег. № 8177р-9997 от 05.05.2025г. (л.28) на 04.05.2025г. около 23:15 часа на ГКПП Аерогара С. за влизане в страната с полет от Д. се е явил украинският гражданин Л. V., който е обявен за издирване от ГДНП. След съгласуване с дежурен в отдел “Миграция” към СДВР, лицето е запознато със заповед за налагане на принудителна административна мярка “Връщане до страна на произход” с рег. № 5392ПАМ-3905/ 03.12.2024г. (л.45). При справка в система “АИС-ГК” се установява, че лицето протича по кат. “Г” - сист. №[ЕИК], като причина за издирване е посочено “незаконно пребиваващ - експулсиране. Обявен е за издирване от служба ‘Миграция’ СДВР”. Сигналът е разпространен в ШИС с идент. № 0000005987744 0000 01 с дата на валидност 02.12.2029г. При извършена проверка в личните вещи на лицето в багажа му е открито разрешение за продължително пребиваване №[ЕИК], издадено на 05.12.2023г. от Република България и валидно до 16.10.2024г. Разрешението за пребиваване е иззето с протокол за доброволно предаване № 817700-1225/ 05.05.2025г по описа на ГПУ С. (л. 44). Според експертна справка № 387/ 05.05.2025г. (л.43) разрешението за продължително пребиваване е истинско. Украинският гражданин не е допуснат за влизане в Република България и е изготвен обжалваният в настоящето производство отказ № 238/ 05.05.2025г., на основание чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ.

От жалбоподателя е представено удостоверение № 004687 от Министерството на образованието и науката, че следва да бъде приет за студент за учебната 2023/2024г. в С. университет “Св. К. О.”, специалност химия; копие на студентска книжка; уверение 190-б/ 25.09.2023г.; настанителна заповед № У-1592/ 19.09.2023г. за настаняване на жалбоподателя в студентско общежитие; копие от паспорта му с разрешение за пребиваване в И., както и разрешение за пребиваване - временна закрила в И. до 04 март 2025г. с превод на български език.

От отдел “Миграция” СДВР са изпратени доказателства, свързани с налагането на ПАМ “Връщане до страна на произход” на Л. В./ Л. V., заверено копие на разрешението за пребиваване.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Оспореният отказ рег. № 238 от 05.05.2025 г. е издаден от компетентен административен орган по чл. 16, ал.3 ЗЧРБ, според който на чужденец, на който е отказано влизане, органите за граничен контрол връчват единен формуляр по образец на Европейския съюз, в който са отразени причините за недопускането му на територията на страната. Със Заповед № 3282з—2153 от 22.05.2023 г. на директора на Главна дирекция “Гранична полиция” младши инспектор Я. Ч. е преназначен на изпълнителска длъжност командир на отделение в 03 група ГКПП Аерогара С. от ГПУ С. към РДГП на ГДГП-МВР. С аргумент от чл.56 и чл. 57 от ЗМВР, вр. чл. 16, ал.3 от ЗЧРБ, държавните служители по чл. 142, ал.1, т.1 и т.2 от ЗМВР, вкл. на Главна дирекция “Гранична полиция”, са полицейски служители, които пряко осъществяват някои от дейностите по чл. 6, ал. 1, т. 1 - 3, 7 и 8 (чл. 39, ал.3 от ЗМВР). Видно от Заповед № 3282з-2153 от 22.05.2023 г. и приложената длъжностна характеристика младши експерт Я. Т. Ч. е полицейски орган – орган за граничен контрол на ГКПП Аерогара С. от ГПУ С. към РДГП на ГДГП-МВР, респ. разполага с правомощия по чл.16, ал.3 от ЗЧРБ да издава и връчва единен формуляр по образец на Европейския съюз за отказ за влизане. По изложените съображения оспореният отказ е издаден от компетентен административен орган и в установената форма. Липсват данни по делото за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са накърнили правото

на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл.

Противно на твърденията в жалбата, отказът съдържа фактически и правни основания за издаването му по смисъла на чл. 59, ал.2, т.4 от АПК, доколкото в него са посочени правното основание по чл. 10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ, както и фактическо такова: не разполага с необходимите документи за удостоверяване на причината и условията на пребиваване. “Поради възникналите несъответствия и съмнения относно декларираната цел на посещението”. Мотивите на акта следва да се считат за допълнени с тези по докладна записка на издателя на акта полицейски инспектор Я. Т. Ч. до началника на ГПУ С. (л. 28-29). Съгласно Тълкувателно решение № 16 от 1975 на ВС, тези мотиви позволяват на засегнатото лице да организира правото си на защита срещу неблагоприятния за него акт и на съда да осъществи съдебен контрол за законосъобразност.

Съгласно чл.8, ал.1 ЗЧРБ чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза или разрешение за пътуване, когато такива се изискват.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ отказва се влизане в страната на чужденец, когато не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит.

Член 18, ал.1 от ЗЧРБ предвижда, че при влизане в Република България чужденецът декларира целта на посещението си и посочва писмено адреса, на който ще пребивава, като попълва адресна карта по образец, утвърден от министъра на вътрешните работи. Документите, които чужденец, който влиза в Република България или преминава транзитно през нейната територия, трябва да притежава в зависимост от целта на пътуването, са посочени в чл. 19, ал. 1 от ЗЧРБ.

Органът за граничен контрол е намерил основание за отказ по чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ. Изложено е, че чужденецът не разполага с необходимите документи за удостоверяване на причината и условията на пребиване и поради възникнали несъответствия и съмнения относно декларираната цел на посещение. От събраните доказателства е установено, че жалбоподателят към момента на влизането му в страната 05.05.2025г. е с изтекло разрешение за пребиваване в Република България (валидно до 16.10.2024г.), наложена му е ПАМ “Връщане до страна на произход” от 03.12.2024г. и е обявен за издирване от отдел “Миграция” СДВР. Приложените писмени доказателства, че е студент в СУ “Св. К. О.” и е настанен в студентско общежитие са за учебната 2023/2024г. и не са относими към момента на влизане в страната 05.05.2025г. В открито съдебно заседание процесуалният на жалбоподателя заявява, че Л. В. е бил изключен от университета януари месец 2024г. Следователно, не са представени доказателства, свързани с целта и условията на пребиваване.

Не се установява към 05.04.2025г. украинският гражданин да е представил и решението за временна закрила в И.. Документ за предоставяне на временна закрила от И. не е открит у украинския гражданин и не е представен при влизането му в страната на 05.05.2025г., тъй като не е споменат в докладната записка, нито е направено такова твърдение пред съда. В документа, представен пред съда, липсва дата на издаване, а на печата в паспорта му (л.71-72) е отбелязано, че е минал през имиграционния контрол на летището в Д. на 13.05.2024г. и има разрешение да остане в И. до 24.05.2024г, както и че е предаден на имиграционните служби на 15.05.2024г. и има разрешение да остане в И. до 04 март 2025г. Въпреки това, дори и към 05.05.2025г. на жалбоподател да е била предоставена временна закрила, то не се установява, че разполага с необходимите документи за удостоверяване на причината и условията за пребиваване в Република България.

Съвкупната преценка на така установените обстоятелства навежда съда на категоричен извод за изпълнение на предпоставките на правното основание по чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ – при влизането си в Република България на 05.05.2025г. украинският гражданин не е доказал достоверно целта и условията на заявеното пребиваване, както и на фактическото такова – не разполага с необходимите документи за удостоверяване на причината и условията на пребиваване.

По изложените съображения съдът приема, че оспореният отказ е издаден от компетентен административен орган, в установената форма, при липса на допуснати съществени процесуални нарушения, при правилно приложение на закона и в съответствие с неговата цел. От изложеното следва извод, че оспорването следва да бъде отхвърлено, на основание чл. 172, ал. 2 АПК.

С оглед изхода на спора и липсата на претенция от страна на ответника, разноски в настоящето производство не се дължат.

По изложените съображения, Административен Съд С. – град, Първо отделение, 65-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. В./ L. V., [дата на раждане] , гражданин на Република У., ЛНЧ [ЕГН], срещу отказ за влизане в страната от 05.05.2025г., издаден от Я. Ч. - контролиращ служител на ГКПП Аерогара С., Гранично полицейско управление С. към Регионална дирекция „Гранична полиция“ - Аерогари към Главна дирекция „Гранична полиция“ - МВР.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: